

Nr 1013

Av herr Dahlgren m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 91, angående godkännande av överenskommelse mellan Sverige och Danmark rörande import av nötkött till Sverige.

(Lika lydande med motion nr 811 i Första kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 91 föreläggs riksdagen förslag om godkännande av överenskommelse mellan Sverige och Danmark rörande import av nötkött till Sverige.

Enligt överenskommelsen skall Sverige mot nedsatt importavgift importera 2 000 ton nötkött under regleringsåret 1967/68 och 3 000 ton under regleringsåret 1968/69. Importen skall företrädesvis omfatta hela djurkroppar och handhas av regleringsföreningen Svensk kötthandel.

Den överenskommelse som träffats har starkt oroat de svenska köttproducenterna. Överenskommelsen har gjorts i ett läge då den svenska marknaden i mycket hög grad besvärats av ett kraftigt produktionsöverskott. Detta har främst varit betingat av en kraftig utslaktning av mjölkkor. Enligt den nyligen träffade överenskommelsen angående den framtida prissättningen på jordbruksprodukter förutsattes en minskning av mjölkproduktionen med 4 % per år. För att detta, med hänsyn till den produktivitetsutveckling som antas ske, skall kunna realiseras, måste kostammen årligen de två närmaste åren reduceras med 7—8 % per år. Detta kommer givetvis att hårt belasta den svenska nötköttsmarknaden. Det är mot denna bakgrund som de svenska producenterna ser överenskommelsen om en subventionerad import som högst oroande.

Konsekvensen av en subventionerad import blir att en motsvarande kvantitet svenskt nötkött måste avsättas på export. Detta kommer att medföra förluster för svenskt jordbruk om inte kompensation för förlusterna kommer att lämnas. Exporten torde kunna betraktas som utbytesexport, varför influtna införselavgiftsmedel lämpligen skulle kunna användas för täckande av de uppkommande exportförlusterna. De ökade exportförlusterna genom denna överenskommelse kan beräknas till ca 20 milj. kr.

Skulle emellertid den i propositionen avsedda importen komma till stånd, är det i högsta grad önskvärt att den sker så att den svenska prisbildningen inte på något sätt störs. Detta förutsattes också i propositionen. Det är emellertid av allra största vikt att direktiven för Svensk kötthandel beträffande

importen utformas i enlighet härmed. En otillfredsställande planering av den subventionerade importen kan nämligen få en förödande effekt på prisbildningen på hela den inhemska produktionen. Tidsmässigt bör importen med hänsyn härtill lämpligen förläggas till sommarmånaderna maj—juli 1968 och maj—juni 1969.

Enligt överenskommelsen skall import ske till en införselavgift som med 15 % understiger den normala avgiften. Det bör emellertid påpekas att denna reducering innebär en betydligt kraftigare prissänkning än vad som behövs för att möjliggöra den ifrågasatta importen. En mindre sänkning av införselavgiften är helt tillräcklig för att uppnå syftet med avtalet, d. v. s. att avtalade kvantiteter importerar. En alltför stor sänkning kommer endast att få till följd att svenska importörer kan utnyttja detta och därmed göra oskäligen vinster, något som ej kan ha varit meningen med importen. Den avgiftssänkning som bör gälla bör därför inte i utgångsläget uppgå till mer än 5 % av den normala införselavgiften. Som framgår av propositionen skall möjligheter finnas att sänka avgiften ytterligare, om full kontingent inte uppnås. Det är därför onödigt att från början bestämma sig för en alltför kraftig sänkning av införselavgiften för de avtalade kvantiteterna. Det bör dessutom framhållas att det största företaget inom kött- och fläsksektorn i landet åtagit sig att mot en betydligt mindre importavgiftssänkning än 15 % importera hela den kvot som enligt propositionen kommer att tillfalla Danmark. Därigenom har också syftet med avtalet uppfyllts.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen måtte uttala sig för en sådan utformning av direktiven för importen att den i bl. a. tidshänseende företages så att den inte påverkar den svenska prisbildningen;

att riksdagen måtte besluta att de svenska köttproducenterna skall erhålla kompensation i det fall den avtalade importen kommer att motsvaras av en svensk export av nötkött med exportförluster som följd; samt

att riksdagen måtte besluta att införselavgiften för de avtalade kvantiteterna från början sänkes med högst 5 % för att senare vid behov kunna sänkas med ett större belopp.

Stockholm den 18 april 1967

Anders Dahlgren (cp)

Arne Persson (cp)

Bertil Jonasson (cp)

i Heden

Rolf Eliasson (h)

Elias Jönsson (fp)

i Moholm

i Ingemarsgården